

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/56/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898334
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9015898334.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 23. novembra 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Z. N. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2013, sp. zn. 3To/101/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 21. júna 2013, sp. zn. 2T/26/2013, bol obvinený Z. N. v bodoch 1/ až 7/ uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to bol obvinenému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 a § 37 písm. h/, písm. m/, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obvineného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvineným Z. N., A. J. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným

- D. X., nar. XX. G. XXXX, adresa na doručovanie písomností U., U. č. XX, škodu vo výške 2 572, 98 eur ,

- Z. Y., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom U., J. č. XXXX/X, škodu vo výške 1 679,45 eur,

- Mgr. Z. F., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom U., F. č. XX, škodu vo výške 5 880 eur,
- H. H., nar. XX. H. XXXX, trvale bytom U., Y. č. X/A, škodu vo výške 901 eur,
- Ing. H. T., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom U., F. O. č. X, škodu vo výške 239 eur,
- D. R., nar. XX. H. XXXX a H. R., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom U., W. č. XX, škodu vo výške 2 200 eur,
- MUDr. J. X., nar. X. G. XXXX a Mgr. J. X., nar. X. G. XXXX, trvale bytom U. H. N. č. XX, škodu vo výške 191, 61 eur,
- Ing. T. X., nar. X. H. XXXX, trvale bytom U., J. č. X, škodu vo výške 643,99 eur
- Generali Slovensko poisťovňa, a.s., Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 705 332, škodu vo výške 9 210, 89 eur

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodených

- D. X., nar. XX. G. XXXX, adresa na doručovanie písomností U., U. č. XX,
- Z. Y., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom U., J. č. XXXX/X,
- H. H., nar. XX. H. XXXX, trvale bytom U., Y. č. X/A,
- Ing. H. T., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom U., F. O. č. X,
- D. R., nar. XX. H. XXXX a H. R., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom U., W. č. XX,
- MUDr. J. X., nar. X. G. XXXX a Mgr. J. X., nar. X. G. XXXX, trvale bytom U. H. N. č. XX,
- Ing. T. X., nar. X. H. XXXX, trvale bytom U., J. č. X, so zvyškom svojho nároku odkázal na občianske súdne konanie.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie vo vzťahu k rozhodnutiu o vine, treste a výroku o náhrade škody, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2013, sp. zn. 3To/101/2013, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu dovolanie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa mal obvinenému uložiť súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Poukázal na skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/26/2013, bol vyhlásený dňa 21. júna 2013 za skutky spáchané v období júl a august 2012. Dňa 8. novembra 2012 bol Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 2T/103/2011, vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin a obvinenému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/6/2013, z 21. marca 2013 bol citovaný rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a obvinenému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov. Obvinený je toho názoru, že Okresný súd Bratislava IV mal rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T/103/2011, zrušiť a uložiť obvinenému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Vytýkal súdu nesprávnu kvalifikáciu skutok č. 2, odcudzenie motorového vozidla Mazda 5, EČ: U. XXX G., ktoré sa mal obvinený dopustiť dňa 8. augusta 2012 ako trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák., keď nebral do úvahy výpoveď obvineného A. J., že predmetné motorové vozidlo zobral iba preto, aby sa rýchlo dostal z miesta činu, teda s úmyslom prechodného užívania a nie s úmyslom si ho prisvojiť, alebo odcudziť za účelom jeho odpredania a obohatenia sa. Má za to, že týmto konaním naplnil znaky trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Ďalej namietal, že uvedené motorové vozidlo je vo vlastníctve obchodnej spoločnosti X., Y. Y. V trestnom konaní v pozícii poškodenej vystupovala a náhradu škody si uplatňovala Z. Y., ktorá však nie je oprávnenou osobou, nakoľko nepredložila žiadne poverenie, resp. splnomocnenie na zastupovanie uvedenej spoločnosti. Z uvedeného dôvodu si škodu neuplatnil oprávnený subjekt - poškodený, a preto nie sú splnené základné podmienky pre kvalifikáciu uvedeného skutku ako trestného činu krádeže.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutia súdov zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o

dovolání obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Pokiaľ ide o vyššie uvádzanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolaťom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolať uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Naplnenie dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. spočíva podľa obvineného v pochybení súdu ohľadom neuloženia súhrnného trestu a zároveň v nesprávnej právnej kvalifikácii skutku. Ďalšiu skutočnosť, ktorú namietal obvinený v dovolaní, je uplatnenie škody neoprávneným subjektom.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd skúmal, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom

konaní bol správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť len nesprávne právne posúdenie ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. V dovolaní teda možno uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové.

V dovolaní z dôvodu vzťahujúceho sa k § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa obvinený jednoznačne domáhal zmeny v skutkových zisteniach jednak ohľadne kvalifikácie jeho skutku, ktorý podľa názoru obvineného napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a zároveň sa domáhal zmeny v hodnotení dôkaznej situácie konajúcim súdom. Na tomto mieste najvyšší súd zdôrazňuje, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Tento dovolací dôvod nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (viď R 3/2011). Námietky obvineného, týkajúce sa jeho subjektívneho pohľadu na spochybnenie hodnotenia dôkazov konajúcimi súdmi, teda nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v posudzovanej veci, najvyšší súd je toho názoru, že tieto sa opierajú o dôkazy vykonané spôsobom a vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. Najvyšší súd sa stotožňuje s dostatočným a presvedčivým odôvodnením uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie konania obvineného, ktoré zodpovedá kritériám uvedeným v § 168 ods. 1 Tr. por.

Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa neuloženia súhrnného trestu v zmysle zásad na uloženie úhrnného trestu najvyšší súd uvádza, že v prejednávanej veci obvinený spáchal v období júla a august 2012 skutky právne kvalifikované ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona. Okresný súd Bratislava IV mu rozsudkom z 21. júna 2013, sp. zn. 2T 26/2013, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. októbra 2013 (uznesením Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2013, sp. zn. 3To/101/2013). Pred uvedenými skutkami spáchal obvinený ďalší skutok, a to 16. februára 2011. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T/103/2011, bol obvinený dňa 8. novembra 2012 uznaný vinným z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/6/2013, z 21. marca 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, bol rozsudok okresného súdu zrušený vo výroku o treste a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalší skutok spáchal obvinený dňa 8. októbra 2010. Okresný súd Bratislava II rozsudkom, sp. zn. 1T/20/2011, z 21. apríla 2011 uložil obvinenému za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 2To/98/2011, z 22. septembra 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, bol rozsudok okresného súdu zrušený vo výroku o treste a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní

štyri mesiace so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V posudzovanom prípade sa jedná o recidívu, nakoľko obvinený spáchal trestné činy po tom, ako ho súd odsúdil vyhlásením odsudzujúceho rozsudku za predchádzajúci trestný čin (rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 2To/98/2011, z 22. septembra 2011). Na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. sa vyžaduje viacčinný súbeh trestných činov za predpokladu, že bol ich páchatel' za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už právoplatne odsúdený a na takéto odsúdenie je možné prihliadať. Z dikcie zákona vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje ukončenie viacčinného súbehu. Teda trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu nie sú v súbehu, ale v recidíve. Vzhľadom na to, že v predmetnej trestnej veci nedošlo pri ukladaní trestu obvinenému k žiadnemu pochybeniu, preto námietka obvineného v tomto smere je neopodstatnená.

S poukazom na § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nemožno tiež vyhovieť dovolaniu obvineného, ktorý vo všeobecnosti odkazuje na uvedený dovolací dôvod. V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto odvolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.